

På slavrutten till Europa

Fabrizio Gatti Bilal, Celanders En i ordets verkliga mening fasansfull bok. Gatti följer de människor från Afrika som försöker ta sig till Europa för att ge sig och sina familjer ett någorlunda anständigt liv. Ett liv som i många fall berövats dem genom EU:s utfiskning och dumpning av sitt jordbruksöverskott.

De tar sig under svåra strapatser genom Sahara till Libyen. De utsätts hela tiden för rån och misshandel. Först av militär och poliser i Niger, Mali och Libyen och sedan, om de lyckats ta sig över Medelhavet i vrak till båtar, av karabiniärerna i fånglägren på Lampedusa.

De som inte dör på vägen eller sänds tillbaka blir illegala invandrare som "anställs" av företag som håller dem som slavar. Om de alls får någon lön utgör den en bråkdel av en organiserad arbetares. Arbetstiderna kan vara uppåt 16 timmar. Många lever på svältnivå.

Brutaliteten är den samma. De blir slagna, sparkade och förnedrade. Systemet upprätthålls med hot och misshandel. De myndigheter och poliser som skulle kunna ingripa är korrumperade och har intressen i affärerna.

Jag skulle önska att denna oerhört inträngande och gripande journalistik – Gatti överträffar Wallraff när han som Bilal blir en av slavarna – lästes av alla som någon gång reflekterat över varför tomater kan vara så billiga. Särskilt av vår EU-kommissionär med ansvar för flykting- och invandrarfrågor, Cecilia Malmström. Då borde hennes uttalanden om hur bra EU sköter dessa frågor bli mindre glättiga. /JM